

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire,
en Aruba per drie maanden fl. 2.— met
poortbelasting.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar paulanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10.— pa aña.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

HET KONINGSFEEST IN NEDERLAND.

Het zal onzen Lezers, hopen wij niet onwelkom zijn, een echo te vernemen van den jubel, die in Nederland op is gegaan bij het 40jarig regeringsfeest van onzen beminden en geëerbiedigden Koning Willem III, bij welke gelegenheid nu een maand geleden in alle Katholieke Kerken onzer Bezitting het plechtig *Te Deum* gezongen en ook in andere bedehuizen openbare gebeden ten hemel werden opgezonden.

De hoofdtoon, die uit de nederlandsche bladen van den 14 Mei jl. spreekt, is blijde verrassing, die de openbare feestelijkheden wel is waar niet ten goede is gekomen, maar het hart van het volk te heviger aangegrepen en het ruimer in de borst heeft doen slaan.

Inderdaad blijde verrassing. Den dag te voren moet zich aan de lijdenssponde van onzen dierbaren Vorst het feit herhaald hebben, dat eenmaal met koning Ezechias voorviel waarvan wij lezen in de gewijde geschiedenis. Wat daar gesproken werd: *"Zie ik zal nog vijftien jaren bij uw levensdagen roegen"* moet ook hier vernomen zijn en God geve, dat het aantal levensjaren, dat Hij onzen Koning voorbehoudt niet minder moge zijn. En evenals uit de verruimde borst van dien vorst der oudheid een danklied aan God opwelde, zoo zal ook hier een blijde bede ten hemel zijn gestegen om Hem voor die onverhoopte weldaad dank te zeggen.

Inderdaad blijde verrassing. De mannen der wetenschap verklaren dat hun kunst ten einde en de toestand des Konings hopeloos is; de wakkerste staatslieden zitten in zorgen gedompeld neder; reeds vertegenwoordigt de Raad van State de Koninklijke macht; Luxemburg haalt in triomf zijn nieuwe regent binnen; de Staten-Generaal gaan vergaderen tot regeling van het regentschap over Nederland — daar klinkt op eens de tijding, dat de waarschijnlijkheid eener menschelijke weten-

schap beschaamd en de Koning hersteld is en 'tis alsof de Hemel wil doen gevoelen hoe hoog de Koning, zij het dan ook een constitutioneele, zich nog verheft boven vroede regeringsmannen die vergaderd, om over het lot des Konings te beslissen, bij monde van zijn eersten staatsdienaar zijn besluit hebben te vernemen: *Krachtens mijn recht herneem ik het bevel.* Allen rezen van hun zetels. De oude vreugdekreet werd aangeheven en *Lee de Koning!* daverde het door het Binnenhof. En daarbuiten opgevangen en voortgeplant stormde weldra de jubelkreet geheel Nederland door: *Lee de Koning!* Hoe verwelken hierbij de lauweren der naburige vorsten. Waar ondervindt een Koning de liefde zijner onderdanen zoo als in Nederland!

Wat Willem III op zijn 40jarig regeringsfeest moet gevoeld hebben na dat onverhoopt herstel? Dankbaarheid spreekt uit zijn antwoorden op de gelukwensen, die Hem dien dag toevloeden. Dankbaarheid aan God; dankbaarheid vooral voor de liefde van zijn volk, op wiens vernuchtheid Hij bouwde. Dat gaf hij te kennen in de volgende proclamatie, die den 15 Mei in een buitengewoon nummer der Staatscourant verscheen.

Geliefde Landgenooten en Onderdanen!

Heden zijn veertig jaren voorbijgegaan sedert den dag waarop Ik plechtig de Regeering over het Nederlandsche Volk heb aanvaard.

Zal Mijn Volk van Mij getuigen, dat Ik Mijn Koninklijk woord heb gestand gedaan, Ik weet dat in lief en leed, in blijde en droevige dagen, Mijn Volk getrouw is gebleven aan Mij en Mijn Huis.

Ik heb er steeds naar gestreefd, de welvaart en den bloei van ons Vaderland te bevorderen.

Met innigen dank jegens den Almachtige zie Ik op het vervlo-

gen tijdperk terug. Zijn zegen heeft het oude verbond van Oranje en Nederland bevestigd.

Over de toekomst van Mijn Huis en Mijn Volk roep Ik op dezen plechtigen dag dienzelven zegen in. De herinnering aan het verleden is Mij een waarborg voor de toekomst: *Oranje en Nederland onder Gods zegen één, krachtig en vrij!*

Het Lee. 12 Mei 1889.

WILLEM.

Deze plechtige dank aan God en die smeebete om nieuwen zegen heeft alle godsdienstige gemeeden met diepe aandoening vervuld. Het beroep op de getuigenis van zijn volk en de verklaring dat Hij over hen tevreden is heeft het nationaal gevoel gestreeld. Het is ook het bewijs tevens dat de Koning zijn woord, hij de troonsbestijging uitgesproken, heeft gestand gedaan. Men ga in de verbeelding een veertig jaren terug. Daar stond hij den 12 Mei 1849 in Nederlands hoofdstad in den bloei des levens als Koning gehuldigd en aan zijn lippen ontvloeide het woord, waar wij nu in zijn proclamatie den weerklink van hooren.

„Thans,” zoo sprak hij op dien dag, „is het oogenblik daar, dat ik voor het oog van den Almachtige, die het lot van koningen en volken in handen heeft, mij onder inroeping van Zijnen Naam aan mijn *edel, trouw en vredelievend volk* zal verbinden.

„Hoog is de betrekking, waarin ik geplaatst ben: zwaar zijn de plichten die op mij rusten. Ook den koningen kleven menschelijke zwakheden aan, en daarom behoeven zij instellingen en zelfstandige voorlichting, opdat de Kroon een brandpunt blijve, dat weldadigen gloed verspreidt.”

bá dos muhé koe sigur sin bo lo nan a moeri un morto horribel. Dios lo no recompensá bo e amor heróica i desinteresado?”

—“Ai, Zuster, cada palabra koe ta sali fo di bo boca, ta un verwijt un martirio pa mi.”

—“Ata, pater Mead,” e Zuster dici i el a lamautá pa presentá un stoel n'e pader, den kende su cara respetabel bo tabata mira brillo di birtud i di piedad. Ora e pader a caí sinta, el a poné man riba frenta parti djé infeliz i el dici coe n'ele: “Mi bon jioe.”

“Ai, pater,” e enfermo desconsolado a contestá, mi ta roga bo di no trata mi coe tantoe amor: mi ta indignoe di bo jamá mi bo jioe: “ora bo conocé mi, ora bo penetrá den mi corazon i koe bo mira inanchanan di mi almá, anto sigur, sigur anto, mi pater, lo bo no jama mi mas,” bo bon jioe.”

“Mi bon jioe,” e sacerdote a respondé coe carinjo, bo no mester entregá bo den brazza di desesperacion; Hesu Cristoe, Nos dibinoe Salbador, ta misericordia i amor: calma bo, trankilízá bo, confía mi ta kiko ta afigi bo,

En aan het einde der koninklijke rede klonk nog weder deze heerlijke zinsnede: „Ik verbind mij aan een volk, grooter in deugden dan in het bezit van een uitgestrekt grondgebied, krachtiger door eensgezindheid dan door zielental. Het is een grootsche roeping, koning van zulk een volk te zijn!”

En aan die grootsche roeping heeft Willem III veertig jaren lang beantwoord. En daarom gingen de jubelkreeten zoo hoog in Nederland op zijn 40jarig regeringsfeest. En daarom werd er zoo hartelijk, zoo vurig gebeden: God spare nog lang onzen beminden en geëerbiedigden Vorst!

God hoore en vervulle deze bede!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

—In de *Scientific American* van 25 Mei ll. bladz. 322 komt een tekening en beschrijving voor van een electrische slag- en repetitieklok, uitgevonden door de gebroeders V. & A. Jansen, twee bekende en geachte R. K. Geestelijken op Curaçao. Van deze klok, die vooral om haar eigenaardig repetitiewerk een uitvinding van waarde mag genoemd worden, geeft het blad de volgende beschrijving:

„Van deze klok wordt zoowel het uurwerk als het slagwerk in beweging gebracht door electriciteit, terwijl daarenboven het repetitiewerk ook kan gebruikt worden, afgescheiden van deze klok.

„Het Patent is verleend aan de uitvinders, de Zeereerwaarde Heer Alphons M. J. Jansen en Vincent J. A. M. Jansen Missionarissen op Curaçao. Met een drijfwielt draaischijven is een hefboom verbonden, die door een electro-magneet in beweging wordt gebracht en deze beweging overbrengt op het drijfwielt. In verband met het gangwerk is een wiel aangebracht, dat tot het slagwerk behoort en met tusschen-

ta asustá bo, i bo corazon anto, mi bon jioe, lo haja paz.” Despues e pader a poné un rampi di panja pa tapa cama djé moribundoe, el a bisti su stola i el a zak su oreá te cerca boca djé enfermo.

Poco ora despues nos por a mira Pater Mead ta trabesá masia purá cajanán djé stad populosa, sin drai mira ni un banda ni otro, te koe por fin el a keda para delanti di un cas masia decente. El a tocá na porta i e criá k'a bin habri p'ele, a hibéle den un zaal bon meublá cerca un Senjora k'a recibíele coe mes tantoe respeto como admiracion.

—“Oh, Pader, bo a sorprendé mi agradablemente coe bo bisita! Bo tempoe ta precioso.”

—“Awor també mi tin poco tempoe, Senjora. Mi a bin papia coe bo djé victima di un desgracia tristoe koe nan a hibá hospital awé mainta. Ta un homber k'a kimá masja pisá den djé candela di Xstreet, Jen di bator i animá di heroismo el a salbá coe peligroe di su mes bida dos muhé fú di den e vlamman, ma ora el a coeri

FEUILLETON.

STELLA MATUTINA. STREA DI MARDUGÁ.

“Mi bon amigoe, awor mi tin di bisa bo la pura berdad; lo bo no bisa binti cuat'ora mas: si bo tin ainda algoe di disponé ó si bo ta desea di mira bo hendenan pa de laatste bé, anto mi ta conscha bo di haci esai mas lihé koe ta posibel.”

Asina un dokter a bisa un hende maloe den un hospital na Londen.

“Laga busca un pader, católico lihé pa mi,” e enfermo a respondé. I coe un stem ronk di ansia i di duda el a grita: “Ai, Dios! binti cuat'ora di bida noema ta, sobra mi!” i n'e mes momentoe el a tapa su cara coe su koessientje i el tabata grita jora koe corazon di piedra por a kibra.

No ta ni dos ora di tem pasá, koe nan a scapéle fú di bao di ruinanen di un cas, koe tabata kima: su dos man a kima te bira carbon, su bra-

zanan te na su schouder a bira lam di planta di su pia te na su heup, toer ta machicá i kibrá sin speranza di por drecha, su cara ta jená di herida. Dos hende el a scapa fo di den djé cas na candela: ainda a keda un mucha chiquitoe atras, i e pobercitoe pará meimei di tantísimo vlam haltoe, tabata hiza su mannan ariba pidi pa salbéle, salbéle: sin ni toemá tem di corda, nos homber a bolbé boela den djé cas, ma desgraciadamente e edificio a baciá den i el a tapéle abao.

Jen di dulzura e Zuster (monha) Margareta koe tabatá waak na su cama di dolor, manera un angel di misericordia, tabata biséle: “Tene animo, mi bon amigoe, Pater Mead ta bini unbé i f'e keda cerca bo, te ora bo mes kié.” Mira ki amoroso bon Dios ta pa bo: bo por a keda morto bao di ruinanen djé cas na candela: ma bo a salbá milagrosamente: sigur tá koe bo mester tin un hende, koe ta pidi Dios muchoe pa bo.”

E enfermo no a respondé nada, ma el a sigui ta keha dolorosamente.

“Bo tabata asina balente. Bo a sal-

,poozen bewogen wordt. Het wiel is voorzien van electrische contacten, waardoor het slaan geregeld wordt. In verband met het slagwiel en het werk, dat dit in beweging brengt, staat een ander wiel, dat eenige kleine herhalingsraderen draagt, een voor elk uur. Deze kleine radertjes zijn zoo gemaakt, dat zij evenveel malen een contact bewerkstelligen, als het aantal slagen van het aan te wijzen uur bedraagt. Een of meer bellen kunnen met het repetitiewerk van de klok in verband worden gebracht. Ook meer knopjes, die het repetitiewerk in beweging moeten brengen, kunnen er aan bevestigd worden, zoo dat men ook op verschillende plaatsen het repetitiewerk in beweging kan brengen.

Verdere inlichtingen omtrent deze uitvinding kunnen verkregen worden bij Mr. John M. De Pool, N. 62 Broad Street New-York City of bij den Zeereerwaarden Heer Vincent Jansen, Curaçao.

Terwijl er uit de benedendistrikten slechts ongunstige berichten aankomen over den toestand en het getal der scheurbuiklijders vernemen wij, dat er in het 2e distrikt eenige verbetering is waar te nemen. Dank zij de tijdig en rijkelijk aan-gebrachte hulp, meldt men ons, beginnen vele zieken aan de behandeling te geraken. Nieuwe gevallen van scheurbuik komen in veel minder aantal voor. Hopen wij dat de frisheid door de overvloedige regens dezer week veroorzaakt een radicale verandering in den ziekte-toestand brengen mag.

Jl. Woensdag overleed in den ouderdom van 26 jaar na gesterkt te zijn door de H. H. Sacramenten der stervenden de heer Adolf A. Wolfschoon, geruimen tijd werkzaam aan de R. K. bijzondere School te Otro-Banda en wiens gedichten ter eere van Santa Rosa en Z. H. Leo XIII de lezers van onze krant zich ongetwijfeld met genoegen herinneren.

Maandag 10 Juni is de Heer Cornelis Jacobus Neuman, die zich als mede-uitgever en directeur van de Curaçaosche Courant jarenlang verdienstelijk maakte jegens de Curaçaosche pers, plotseling aan eene beroerte overleden.

De Ned. pakketschoener "Gouverneur van den Brandhof" zal den 20n. dezer maand naar de eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails zullen op den vertrek-dag om 2 uur des namiddags worden gesloten.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn beronden:

Jaime Arevalo, Eduardo Baptista, Antonio Conte 4, Benjamin Enriquez, Petronilia Enrique 2, C. W. Glein & Co. W. H. Johnson 3, J. A. Jesurun & Sohn, van Kladeren of Kladeren.

drentá e cas pa di tres bé, p'é salbá un jioe chiquito, e cas a baciá den i su murajanan a tapé abao. Si te ainda el ta na bida ta un milagro: Dios ta berdaderamente un Dios di misericordia. El a haci su confesion coe mi i el a encarga mi di contá bo un parti di di su bida. El ta awor mas ó menos un homber di 55 anja di edad, haltoe di curpa i fuerte manera un gigante. Casá coe un hende jong, el su esposa i nan única jioe muhé nan tabata biba ta 25 anja pasá na New York. Su ocupacion tabata architect i hustadó di trabao i el tabata semper fortuná den kiko k'el a coeminsá haci. Su nomber ta..... Burke, Brian Burke."

Ora e Senjora a tende e nomber aji, el a bira bleek, toer su curpa a coeminsá tembla i el a keda ta fregá su mannan. Caba el a lamantá boelá fò di su stoel i é di k'e pader: "O, Pader, Brian Burke ta mi esposo."

Mi sábi Senjora: ma sinta trobé i kedá bedard te ora mi caba cumpli coe mi encargo. E enfermo a declará mi k'el tabata esposo i tata di más feliz di mundoe. Su bida tabata un bida di paz, un bida coroná di flor. Sin embargo meimei djé paz, meimei djé floran suave, un soempinja tabata sacá su cabez de vez en cuando. I cual tabata e soempinja? Bebida: el tabata catiboe di bebida. Berdad ta k'é no tabata embriagá coe frecuencia, ma ora k'el tabata bao di influho di licor, anto den djé i un loco no tabatin distincion ninguna. Ma lagá mi haci cos corticoe. Un anochi el a bini cas mitar boerachi. Su esposa coe rosario na man tabata stntá cerca wieg di nan jioe i el tabata cantá e melodiosa cantica di misa na la Birgen Maria: Ave Maris Stella. Sona djé stem asina boenita e muziek tan piadosa, santidad djé palabranan, toer, nan toer a parcéle un verwijs: loco di rabia el a pasá man cohé e imagen di marmer di la Birgen i coe toer su forza el a mandéle bai dal su esposa na su cabez. E muhé a doená un gritoe doloroso..... i coe su jioe den su brazá el a cai abao. Burke a jega cerca i coe ferosidad el a rancá e inocente fò di su mama i el a tiréle fò di bentana, den suposicion, k'e pobercitoe l'a verpletter na pida pida. E ora aji su wowo a birá clá; el a comprendé su crimen i su rabia a friá: ma na mes tem sustoe, mie-

veren, Esther Lauffer, Ernestina Panneflek, Moris Pinedo Jr., Wm. M. Patterson, José Crespo y Santiago, Elisa S. Sturmthal.

Aangeteekende Stukken:

Antonio Conte.

NEDERLAND.

Bij de begrafenis van generaal Reuther, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, van het zwaard en de Poolster van Zweden en officier in de orde van de Eikenkroon, wiens overlijden gemeld werd, hield Dr. Schaepman de volgende lijkrede:

"Ik zal niet de loopbaan schetsen van den generaal Antonio Ernest Reuther. In haar bijzonderheden, is zij menigveel van u beter dan mij bekend; in haar geheel ligt zij in schoonen eenvoud voor ons: een loopbaan, waarin alle rangen werden doorloopen en elke hogere rang door strenge, overdroten plichtbetrachting gewonnen werd. Een loopbaan, die doorreiking keus werd afgesloten niet uit begeerte tot rust, maar om zich meer geheel te kunnen wijden aan andere werkzaamheden en nieuwen strijd.

Evenmin zal ik melden, wat de generaal Reuther was voor zijn huiselijke kring, voor zijn magen en vrienden. Denken durf ik het, ik vermag het niet te zeggen.

Op dit oogenblik verrijft zijn beeld voor mij, zooals hij hem zag, zooals het geheel nederlandsche volk hem heeft gekend als minister van Oorlog, als lid van den Staten-Generaal. Nog heugt hij ons, de avond, toen de nieuwe minister van Oorlog opstond om zijn eerste begroeting te verdedigen. Daar ging een trilling door de vergadering. Daar was wel sprekenheid, een wel sprekenheid, die vol uit de borst kwam, vol geestdrift en degelijke wetenschap, bezielde door een warme, kloek overtuiging. Daar stond een man, die zijn Vaderland liefhad en aan onze volkskracht niet twijfelde, geen twijfel aan haar geloofde; die bij de beoefening der wetenschap de eischen van het leven, die eischen van ons volk niet had vergeten. Een soldaat, die het eerlijk en edel bedrijf der wapenen liefhad, die juist daarom wilde, dat het leger niet alleen sterk zoude zijn door zijn inrichting, maar ook door zijn karakter, die als den hechten grondslag van elke krijgswet de hooge wet erkende van den levenden God.

Het was den minister van Oorlog Reuther niet gegeven, zijn Legerwet in het openbaar te verdedigen. Met groote zorg, met ijver en degelijkheid had hij zijn voorstel bereid; ook zij, die daaraan hun zezel niet konden hechten, spraken het uit. Maar het schijnt ijdel, nu daar van nog te gewagen.

Toch is het niet alldis. Arbeid verdient altijd zijn eer: het arbeiden is in onze hand gelegd, het volbrengen niet. Vooral bij het graf gevoelen wij, dat de ware betekenis aan ons leven wordt gegeven door den eerlijken arbeid, niet altijd door het oogsten van de vrucht.

Er mocht bij het aftrouwen van den minister van Oorlog teurstelling zijn over het onafgegaan blijven van een zware en ernstige taak, nog met moed bij het rijzen der jaren ondernomen, van die teurstelling bleek niet toen de generaal Reuther als lid van de Tweede Kamer weder in ons midden verscheen. Al zijn kracht, al zijn wetenschap, al zijn geestdrift heeft hij aan de eerlijke behartiging van 's Lands zaken, bevoor-dering der ware volksbelangen, gewijd. Geen zaak hoe gering ook, die niet zijn belangstelling wekte; geen voorstel, waarvan hij zich geen oordeel had gevormd. Geen werkzaamheid, waarvoor hij terugdeinsde, als zij eenmaal moest worden volbracht. Hij had altijd den vollen moed zijner overtuiging, eerbied ook voor die van anderen; hij kende geen zwichten, waar het beginselen betrof, maar wikkelen en wegen van andere redenen was hem een ernstige plicht. Werd zijn bekwaamheid hoog geacht, niet minder werd de hoogste achting geschonken aan zijn karakter. Een karakter zoo helder als het licht. Voeg daarbij een hoffelijkheid van vorm, die waarlijk geen hartelijkheid uitloot, en het is geen wonder dat wij bij dit graf komen getuigen, hoe een goed man van ons is heengegaan.

En nu rest mij nog te zeggen, wat de generaal Reuther voor ons, zijn vrienden in strengen zin, voor hen, die door eenheid van ge-

loof en beginsel met hem waren verbonden, is geweest.

"Ik zou aan de eerbied, waarop onze vriend meer dan ooit recht heeft, te kortdoen, indien ik een lofde uitspraak over de eerlijkheid, de kloekheid, de warmte, waarmede hij ons oud geloof vasthield, verdedigde, beminde; ik spreek naar zijn hart, indien ik God dank, die hem dat oude geloof had gegeven, de bron van altijd verjongende kracht. Wat hij voor ons is geweest? Een heerlijk voorbeeld, dat alles te zien gaf, wat de navolging waard is. Een voorbeeld van ijver, die de jongere beschaamde; van kloekheid, die de moedigste aanvuurde, van een plichtsbetrachting, die onvergetelijk blijft. Wat hij voor ons was? Nog iets meer. Hij was voor ons de man, die cendracht en eenheid in streven en werken wist te brengen; hij deelde ons mede wat hij zelf bezat: zijn waardige rust, zijn edele kalme, zijn vriendelijke harmonie.

Zoo leeft hij onder ons voort, ook nadat hij van ons is heengegaan. Is de aardse verschijning verdwenen, het voorbeeld, de herinnering blijft. Daarom zeggen wij niet vaarwel. Wij zeggen hem: Tot wederziens, tot wederziens hierboven, waar het licht van Gods heilgenade hem verlicht in de eeuwige rust en vrede van onzen Heer."

De wensch van generaal Reuter, dat zijn stoffelijk overschot op de meest eenvoudige wijze zou worden ter aarde besteld, is ten volle geëerbiedigd.

Ongetwijfeld zoude nog meer sprekers den heer Schaepman, die door het houden der lijkrede voldeed aan den drang zijns harten, zijn opgevolgd, ware 't niet, dat met een der laatste wenschen van den afgestorven rekening moest gehouden worden.

De positie der anti-liberalen, zegt de *Mausbode* bij het overzien van den uitslag der verkiezingen voor de Provinciale staten "werd belangrijk versterkt, en al is de Eerste Kamer niet om hare meerderheid wordt vermindert, en de afloop der verkiezingen zalop haar een moreelen indruk maken, die het ministerie moed en steun geven kan. De vesting is nog niet veroverd maar er zijn belangrijke stukken muur genomen, en het vijandelijke leger is meer teruggedrongen en verzwakt; de zegepraal van Maart 1888 is voortgezet."

BUITENLAND.

Italië. — In zake de kerkelijk-politieke onderhandelingen van den czaar met het Vaticaan is door eene deputatie Poolse katholieken, die door den H. Vader met de grootste minzaamheid is ontvangen, een nieuws meegebracht, dat vele bezorgde Polen heeft gerustgesteld. Z. H. had hun gezegd, dat de katholieken niet bekommerd moesten wezen, maar veeleer een kinderlijk vertrouwen in hem stellen, omdat Z. H. niets anders beoogt dan de bescherming hunner rechten en belangen. De H. Vader voegde woordelijk hieraan toe: „Ik zal nooit toestaan, dat de Russische taal in de katholieke liturgie in Polen worde ingevoerd."

De *Germania* vat deze uiting van het Opperhoofd der Kerk in dezen geest op, dat de geheele kerktaal niet Russisch zal worden, dat aldus predikatiën, godsdienstonderricht enz niet van de eigenlijke rituele godsdienstoeffening gescheiden maar eveneens onder „liturgie" begrepen zullen worden. Rome weet te goed,

doe di Husticia a drentéle i el a sali coeri riba caja manera un condenado, sin sábi na oenda el ta bai. El a jega na waf i hustamente el a haja un barcoe tabata bai haci na bela. El a combiné coe un djé matroosnan di laguéle bai lamá na su lugá, nan a trocá bistí coe otro i djá sina modi el a sali fò di New-York p'é bai zwerve hopi anja largoe jen di desesperacion, di remordimientoe i di ansja. Ta un siman noema k'el a jega Londen i el a biba den e cas k'a kima awé mainta, El ta agonizando. Mi a biséle koe lo mi trecé su esposa cerca djéle, k'el no a matéle i koe su esposa lo loebidá i lo pordonéle toer cos. Como el no kier a keré mi palabra, anto mi a contéle lo ké bo a comunicá mi dia bo a consacrá como Zuster, bo jioe muhé na sirbici di Dios. Porfin, Senjora, bo oracionnan fervorosa ta scuchá: porfin Dios ta recompensá toer lo ke bo a soefri coe paciencia! Bo por bam unbé coe mi?"

Unbé, Senjora Burke a respondé. — "Mi ta bai pa delanti bai preparé pa ricibi bo. Bini mi tras asina lihé koe ta posibel. Bon Dios bendiccioná bo i doená bo forza pa bo car-

zegt het Duitsche blad, dat het Russendom, wanneer men het een vinger geeft, dadelijk de geheele hand tracht te grijpen.

Een telegram uit Napels meldt dat er weldra zonderlinge feiten zullen aan 't licht komen, financiële schandalen, die naar men zegt, aan de knoeierijen van Wilson herinneren.

De feiten in quaestie zijn reeds eenigen tijd ontdekt; zij dagteekenen van het bezoek van keizer Wilhelm II.

Het schijnt dat er niet minder dan 11 miljoen niet betaalde briefjes op de bank van Napels liggen; men heeft juiste bijzonderheden en noemt hooggeplaatste personen, op welker aanbeveling de Bank van Napels die voorschotten gedaan heeft.

In eene redevoering zouden die feiten in de Kamer worden bekend gemaakt.

Voor eene som van 300,000 fr. heeft men gezwegen.

Een satyriek blaadje, dat alles zou verhalen, is voor eene gelijke som gekocht. Nog andere openbaringen zijn met geld afgesneden, 't geen omtrent een half miljoen gekost heeft. Naar het schijnt verliest de bank eene globale som van 11 miljoen.

De uitbarsting van den Vesuvius dreigt aan te houden, en den omvang te nemen van die in 1822 en 1872. De lava stroomt in de richting van Pompei en men vreest, dat die uitgegraven stad opnieuw zal bedolven worden. De stroom, die zeer langzaam voortgaat is 25 meter breed.

De booze luim der *Italianissimi* over de protesten der katholieke wereld tegen de berooving des Pausen, dezer dagen op drie, vier congressen te gelijk uitgesproken, heeft zich eindelijk lucht gegeven in een interpellatie, gericht tot den minister Crispi.

De afgevaardigden Cavallerini en Pais verklaarden in de kamer, hem over die congressen een vraag te willen stellen. Zij wezen op de toegevendheid der vreemde regeeringen welke die betoogingen bedaald aanzagen. Wanneer men bij ons, zoo zeiden zij, spreekt van het grondgebied, dat nog onder de heerschappij der Habsburgers staat, dan legt de politie het zwijgen op.

De heer Pais wilde de vrijheid van het woord, ook zelfs voor katholieken; maar onder bevriende mogendheden moet de een toch trachten te vermijden wat den ander stooten kan. Italië nu eerbiedigt de internationale betamelijkheid; het mocht ditzelfde dus ook van andere mogendheden verwachten, en nu gelooft de heer Pais, dat de Oostenrijksche regeering schuld heeft aan de betoogingen, die onaangenaam waren voor Italië. Hij vroeg daarom wat, met het oog hierop, de plannen van den heer Crispi zijn.

Deze bracht daartegenover de voorafgegane congressen in herinnering. Het congres te Weenen was maar een particuliere bijeenkomst geweest, die nauwelijks door een vierde part van het Oostenrijksche episcopaat werd bijgewoond. De redevoeringen

gá bo cruz coe amor i resignacion."

Un ratoe despues e Senjora a sali tras di Pader Mead i casi nan dos a jega pareeuw n'e Hospital: é infeliz Senjora tabata bleek i su wowonan tabata landá den awa, ma toch reflexho di paz di corazon, di alegría pura tabata brilja den su cara.

Asina k'el a drentá den spreekkamer, e Zuster koe ja tabat'aji ta speréle, a cohéle braza carinosamente i dici coe n'ele. "Bini, mi bon mama, sigui mi." Na silencio nan dos a camná bai n'é zaal di hende maloe, caminá e enfermo coe su wowonan gespan tabata spera coe ansia jegadá di Senjora Burke. Porfin el a jega! El a dal un saltoe te cerca e homber maloe, cohéle brazá i jorandoe el a gríta: O, Brian, mi esposo! mi pober i querido esposo!"

E enfermo no por a sacá ni un palabra fò di su boca, asina loco el tabata di alegría: su lipnan a keda ta temblá, su lenga a moeri den su boca, su spechoe tabata subi baha. Porfin el dici di un manera k'apenas hende por a comprendé: "Maria, mi angel, mi bon esposa! Toer e anjanan koe mi a zwerve, mi a keré koe mi a matá bo."

waren er minder heftig dan elders, en de Oostenrijksche regeering heeft die betoelingen, welke overigens niet den minsten weerklank hebben gehad in de openbare meening (i), niet zelve uitge-lokt. Integendeel heeft zij zich altijd beijverd, om de begoochelingen van de bijeenroepers dezer vergaderingen te verdrijven. Overigens kan het verleden niet meer terugkomen. Italië vreest die nuttelooze pogingen niet; het is sterk genoeg om zijn rechten te doen eerbiedigen.

De heer Pais was over dit antwoord volstrekt niet voldaan, en het valt te betwijfelen of Crispi er zelf wel over voldaan was. Maar wat moest hij zeggen? De ontzagwekkende betooging der Oostenrijksche katholieken, waaraan de hoogsteplaatsen personen van het katholieke land hebben deelgenomen, heeft hem natuurlijk meer gehinderd dan iemand anders. Maar hij begrijpt wel dat het nutteloos zou zijn, de Oostenrijksche regeering daarvoor ter verantwoording te roepen. Zoodoende zou hij zich aan een antwoord blootstellen, dat nog onaangenamer voor hem wezen zou dan het heele congres zelf.

Frankrijk. — De feestelijkheden ter verheerlijking der revolutie van 1789 zijn thans te Parijs in volen gang. Den 11 Mei had op het stadshuis het feestmaal plaats, dat aan de buitenlandsche gemeentebesturen werd aangeboden. Ook de burgemeester van Amsterdam behoorde onder de gasten. Carnot en de ministers zaten eveneens bij den disch aan, en in antwoord op een heil-dronk spraak Carnot een rede uit, waarin hij de stad Parijs, Frankrijk en de vreemde natien, die tot het welslagen der tentoonstelling bijdroegen, zijn warmen dank betuigde.

Deze tentoonstelling, zei hij, is een bewijs dat Frankrijk werkzaam is aan den vrede en de broederschap der volken. De rede werd begroet met de krenen:

„Leve Carnot! leve de republiek!”

— Van het hooggerechtshof, dat Boulanger moet vonnissen, verneemt men niets meer. Het schijnt dat ondanks al de huiszoekingen en nasporingen niets van eenig aanslag gevonden is, dat de vervolging van den generaal wegens „een aanslag op de veiligheid van den staat” zou kunnen wettigen. Dit zou men althans opmaken uit een Reuther-telegram uit Parijs, luidende als volgt:

Omtrent het proces-Boulanger verneemt men, uit een onderhoud met een van de leden der commissie van het hoog gerechtshof, dat de instructie nog niet aan het licht heeft gebracht het feit van een beraamden aanslag op de veiligheid van den staat. Niettemin wordt van vertrouwde zijde de bewering tegengesproken, als zou de instructie kunnen eindigen met een verdict van niet-ontvankelijkheid. Reeds nu is met zekerheid aan te nemen, dat de inbeschuldigingstelling met algemeene stemmen zal worden aangenomen.

Alzoo, of er al dan niet een wettig bewijs van schuld gevonden wordt

Boulanger zal toch in staat van beschuldiging gesteld worden!

— Deze week komen de Fransche Kamers weer bijeen, en men hoopt dat de zittingen zich door geen luidruchtige tooneelen zullen kenmerken, omdat niemand de verantwoordelijkheid zou willen op zich laden voor iets, dat aan het welslagen der tentoonstelling afbreuk zou kunnen doen.

Het kabinet zou ook, al brak er verschil van meening onder de heeren afgevaardigden uit, niet aftreden, maar liever de Kamers sluiten en na de korten tijd ontbinden, opdat de verkiezingsstrijd, onder den heilzamen indruk der tentoonstelling, zoo kalm mogelijk zou zijn. Of men zich echter buiten Parijs om den wille van de tentoonstelling eenigen dwang zal aandoen, is vrij twijfelachtig.

— De *Figaro* publiceert omtrent het verblijf van generaal Boulanger te Londen een aantal bijzonderheden.

De generaal heeft een ruim en gerieflijk huis gehuurd in de nabijheid van Hyde-Park. Gelijkvloers bevinden zich bureaux en werkkabinetten. De eerste verdieping bestaat uit een gansche reeks salons, uitstekend geschikt voor receptien. Hooger bevinden zich de particuliere vertrekken. Bij het huis behoort een stal, die electrisch verlicht wordt en plaats voor twaalf paarden bevat. De generaal heeft er acht, die weldra zullen aankomen: vijf koetspaarden en drie rijpaarden; behalve zijn bekend zwart ros heeft hij nl. twee prachtige vossen van Iersch ras. Ook zijne rijtuigen moeten nog overkomen; voorloopig bedient hij zich van die, welke een vriend te zijner beschikking heeft gesteld. Paarden en rijtuigen van Boulanger komen over ondergeleide van zijn koetsier, in wie hij alle vertrouwen heeft en die hem ook thans zal rijden; hem wordt echter een Londensch koetsier, die nauwkeurig met de ontelbare straten der wereldstad bekend is, als palfrenier toegevoegd.

Voorloopig woont de generaal nog in het Bristol-hotel. Hij staat te zes uren op. Van 8 tot 10 uren ziet hij de ingekomen brieven en kranten na en beantwoordt de eerste. Te tien uren audiëntie, waarop hij in de eerste dagen vooral journalisten en correspondenten ontving, die hij allen zonder onderscheid van partij of landaard met de meeste welwillendheid te woord stond. Te twaalf uren lunch en daarna conferentiën en min of meer langdurige werkzaamheden met de bestuursleden der nationale partij en andere Franschen die reeds het Kanaal zijn overgestoken, om hun leider te onderhouden over de aanstaande Kamercandidaturen. Vervolgens gaat de generaal een toer maken door Hyde park of de stad, hetzij in open of gesloten rijtuig, al naar gelang van het weer. Bij zijne terugkomst kleedt hij zich voor het diner, maar dit gebruikt hij zelden in het hotel, want de uitnodigingen regenen als het ware van alle kanten. Boulanger

vindt inderdaad veel syn de Engelschen, die het heden proces als eene ergerheid beschouwen en vol achtung jgens den procureur-generaal chez, die zijn ontslag nam, en de heer Renault, die weigerde hem te vonnissen, eerlijk bekennde: „Ik kan hem niet oordeelen, daar ik hem haat.” Een bewijs voor de stemming der Engelschen is ook de omstandigheid, dat bij de wedrennen, die verleuen week buiten Londen gehouden werden, bijna niets dan roode anjers gekocht werden, zoodat de prijs van deze bloem van een op twee schilling steeg.

De generaal heeft eene uitstekende gezondheid, eene onverstoorebare kalme en een onwrikbaar vertrouwen in de najaarsverkiezingen. Alle berichten, die hem toekomen, geven ven hem de zekerheid, dat hij en zijne vrienden in vier vijftien der Fransche departementen bij de stembus zullen zegepralen. Wat zijn proces voor den Senaat betreft, daarover haalt hij de schouders op en glimlacht om de tegen hem ingebrachte beschuldiging. „Ik zou krankzinnig moeten wezen,” zegt hij, om met geweld datgene trachten te verkrijgen, wat het volksstemrecht, dat reeds een millioen stemmen op mij heeft uitgebracht, mij binnenkort zeker en op vreedzame en wettige wijze zal geven.”

Engeland. — In Engeland meent men te weten, dat de betrekking van onderkoning van Ierland zal worden afgeschaft, waarvan eenige wijziging in het bestuur van het weerbarstige zustereland het gevolg zal zijn, ofschoon niet de onderkoning, maar de secretaris voor Ierland de man is, die regeert. Zoolang men intusschen aan de rechtmatige eischen van het lang geknevelde en tot verbittering getergde volk niet te gemoet komt, zullen wijzigingen in het bestuur al zeer weinig baten.

— Engeland heeft in Afrika een nieuw grondgebied verworven, waarvan de beteekenis sinds lang bekend is. Het blijkt dat, naar aanleiding van geschillen tuschen de inboorlingen van Porto Novo en die van Dahomey de soeverein van dien laatste staat een deputatie gezonden heeft aan den gouverneur van de Engelsche kolonie Lagos om te vragen dat het koninkrijk Dahomey geplaatst zou worden onder het beschermheerschap van Groot-Britannië. De wijze, waarop de bladen de toedracht der zaak meedeelen is niet bijzonder duidelijk. Waarschijnlijk zullen Engelsche agenten er wel de hand in gehad hebben, daar het niet is aan te nemen dat de woeste en krijgshaftige koning van Dahomey zich zoo maar goedschiks onder Engelsche voogdij zou hebben geplaatst.

Wat er van zij, Engeland is in elk geval zonder slag of stoot en zonder dat iets zulks had kunnen doen verwachten, meester geworden van een der uitgestrektste en vruchtbaarste landen der Westkust.

Uit het oogpunt der christelijke beschaving moeten wij die nieuwe aan-

IDEN.

brá G
seho M.
franc p'a sali toer Dia Sabra.
nia. Den tement ta fl. 2,— pa tres
nan di Cananti.
poné di sacá ucao, Bonaire i Aru-
di den Raad.

Charles de Less
ta concedé na comel, fl 0,50 cada
afin di impidi inglesi,
un otro Canal.

Londen. — Nobo ta
marinoe i fogoneroenan alát een
bao abao na Liverpool i esáno een
tiboe koe e Vapornan City of een
moud i City of Chester no pen
sali riba nan dia. Gladstone ta boir
bai coeminsá un gran guera electora.

Misioneroenan na Abyssinia ta scir-
bi n'e sociedad contra esclabitud,
koe Madhi a ruina e parti di West
di Abyssinia.

Madrid. — Courant la Gazeta ta
publica un orden di gobiernoe pa kita
e direccion general di sinjanza mi-
litair. Nan ta bisá koe tin un parti-
dida politica nobo ta lamanta bao di
direccion di Martoz i di Lopez Do-
minguez.

Paris. Juni 8. — Dreyfus a pre-
senta un proposicion den Cámara di
diputadoenan pa aumentá credit di
fondonan público coe tres miljon di
franc. E proposicion aji ta entregá
den man di un comision particular
p'e haci un estudio djéle.

Dos ciento i cincuenta diputadoe
a firmá un carta pa respondé es un
koe Cámara di Comunes di Ingla-
terra a dirihí na nan riba ausencia
di Embahador inglés na ocasion di
habrimentoe di tentoonstelling. Di-
putadoenan frances ta gradici dipu-
tadoenan inglés i nan ta spera k'e
diputadoenan di Cámara di Comunes
lo asisti na conferencia internacion-
al di Paris.

Americanan bibá na Paris i bi-
sidadonan lo pidi permission pa nan
celebrá públicamente aniversario di
fiesta di 14 di Juli. Nan a hajá per-
mission. Ajera Carnot a inaugurar
(batizá, inwijden) e estatua di liber-
tad koe Estados Unidos a regalá stad
di Paris.

Jules Ferry a declará durante dis-
cusion di presupuesto (budget, be-
grooting) di instruccion pública, koe
ta di importancia pa mantené paz
den Iglesia i Estado i el a oponele
contra kitamentoe di Ministranan di
Religionnan. Nan a interrumpiele
hopi bé.

Londen. — Shah di Persia a je-
gá Gravesend i el tabata ricibi pa
prins di Wales. Durante dianan koe
l'é pas'aji, l'é biba na palacio di
Buckingham.

Madrid. — Silvela a desaprobá
e oposicion koe conservadornan a o-
frecé den Gabinete Sagasta. La Rei-

Senjora Burke tabata jora. Ma den
su joramentoe el tabata buscá di glim-
lach i el dici: „Ta figurá bo a figu-
rá bo asina. No cordá esai mas....
Mirá'ki, Brian, atá bo jioe muhé tam-
be aki, bo Stella chiquitoe,” i papian-
doe asina el a moestra man riba e
monha koe tabata na roedia delanti
di cama djé moribundoe. E ora Stel-
la també a zak cerca su tata, el a ke-
da miréle coe su wowonan puroe i
inocenté, caba el a buk zoentje e fren-
ta toer na herida di su tata i el dici:
„Bon Dios bendicioná bo mi tata sti-
má i El doená bo forza i pacienci pa
bo suportá e dolornan asina cruel. Mi
a pidi pa bo na corazon di Maria, Ma-
ma di siete doló. Lo El ta bo ampa-
ro i bo consuelo.”

E enfermo tabata masja sensibel i
conmové el no por a comprendé ta
kiko ta paséle. Coe un bista fho el a
kedá ta mira nan dos, pa el por a
convencé é mes mihó: „Mi esposa i
mi jioe!” el dici: por ta berdad? No
ta sonja mi ta sonja?”

— „Nó,” Senjora Burke a respon-
déle, „ta pura realidad. Lo nos no
abandoná bo,” i el a zak mas cerca

djéle biséle poco poco: „O, ai mi
bida lo parcé mi largoe, pasobra mi
deseo tá di ta reuni coe bo den cie-
loe.”

— „Den cielo,” Brian a contestá,
no esai mi no por spera. Lo mi tin
di sufri hopi promé: ma despues si,
esai mi ta spera.... Ai, repiti ain-
da un bé mas koe bo ta pordoná mi.”

— „Esai mi a haci masjá tem caba.
Semper mi coe Stella nos a pidi pa bo.
Nos a keré bo a hogá: pasobra nan a
hajá un homber k'a hogá bisti coe toer
bo panja, bo horloge i algun di bo pa-
pelnan; ma boz di mi corazon tabata
bisa mi koe e homber aji no tabata bo.”
N'e momentoe aji Zuster Margareta a
drentá p'é drechá un altá pa Pater Mead
administrá ultimo Sacramentoenan n'e
moribundoe.

E ceremonia tabata asina solemne,
asina imponente, koe toer hende, has-
ta e Pater mes, mester a jorá. I e
enfermo? Door di su wowonan cerá
lagrimas di paz i di felicidad tabata
coeri. Despues di un ora di silencio
k'el a dedicá na Dios i na Su Santa
Misericordia, el a bolbe habri su wo-
wonan i e dici: „Stella.”

— „Atá mi, Papa?”

— „Com ta bo nomber di conbentoe?”

— „Stella, zuster Stella, mi mes nom-
ber di chiquitoe.”

E moribundoe a glimlach i el a ke-
da satisfechoe: Stella Matutina, Strea
di Mardugá! Marie, e Ave Maris Stella,
koe bo a canta e anochi aja, bo a ke-
da cantéle semper den mi orea, na
oenda parti koe mi a pasá, na Lon-
den, na San Francisco, na India, E
Scapularia, e Rosaria koe bo a jegá
di presentá mi, ainda mi tin nan,”

Awor el a cerá su wowonan i Zuster
Margareta a coeminsá reza oracionnan
di un agonizante.... „Marie”,

— „Atá mi aki cerca bo, Brian.”

— „Ai, ta com ta scur asina! Di
dia lo habri lihé?”

— „Pronto lo bo ta na presencia di
Dios, mi querido esposo. Si bo por
comprendé mi ainda, rezá anto huntoe
coe mi, Hesús, Maria, Hosé.”

— „He...sus, Ma.....”

Ultimo palabranan djé oracion no a

resoná riba e mundoe aki. Brian a
halá un suspiroe grandi i su alma pe-
nitente a bandoná e curpa toer heri-
dá, p'e bai cerca e Huez hustoe, cer-
ca kende só tin misericordia i salba-
cion abundante.

Acaso Maria, e Birgen fiel, El koe
a conduci e pober pecador meimei di
tantoe peligroe di bida n'e porta di
salbacion i k'a reconciliéle coe su es-
posa i su Dios, acaso Maria lo no hi-
béle també n'é mansion di paz celest-
tial, di paz eterna?

Asina Pater Mead tabata cordá, su
manecé mainta temprán, ora el tabata
bahá fó di trapi djé Hospital; i den
contemplacion djé bonita aurora, koe
ainda tabata cariciá coe su color di
rosá, reposó djé gran stad, su wowo-
nan a contrá k'é hermosa i briljante
strea, e emblema di nos Mama Inma-
culata, e Strea di Mardugá, e Stella
Matutina.

,poozen bewogen wordt. Het wiel is voorzien van electrische contacten, waardoor het slaan geregeld wordt. In verband met het slagwiel en het werk, dat dit in beweging brengt, staat een ander wiel, dat eenige kleine herhalingsraderen draagt, een voor elk uur. Deze kleine radertjes zijn zoo ge maakt, dat zij evenveel malen een contact bewerkstelligen, als het aantal slagen van het aan te wijzen uur bedraagt. Een of meer bellen kunnen met het repetitiewerk van de klok in verband worden gebracht. Ook meer knopjes, die het repetitiewerk in beweging moeten brengen, kunnen er aan bevestigd worden, zoo dat men ook op verschillende plaatsen het repetitiewerk in beweging kan brengen.

Verdere inlichtingen omtent de ze uitvinding kunnen verkregen worden bij Mr. John M. De Pool, N. 62 Broad Street New-York City of bij den Zeereerwaarden Heer Vincent Jansen, Curaçao.

Terwijl er uit de benedendistrikten slechts ongunstige berichten aankomen over den toestand en het getal der scheurbuiklijders vermenen wij, dat er in het 2e distrikt eenige verbetering is waar te nemen. Dank zij de tijdig en rijkelijk aangebrachte hulp, meldt men ons, beginnen vele zieken aan de behandeling te geraken. Nieuwe gevallen van scheurbuik komen in veel minder aantal voor. Hopen wij dat de frisheid door de overvloedige regens dezer week veroorzaakt een radicale verandering in den ziekte-toestand brengen mag.

Jl. Woensdag overleed in den ouderdom van 26 jaar na gesterkt te zijn door de H. H. Sacramenten der stervenden de heer Adolf A. Wolfschoon, geruimen tijd werkzaam aan de R. K. bijzondere School te Otro-Banda en wiens gedichten ter eere van Santa Rosa en Z. H. Leo XIII de lezers van onze krant zich ongetwijfeld met genoegen herinneren.

Maandag 10 Juni is de Heer Cornelis Jacobus Neuman, die zich als mede-uitgever en directeur van de Curaçaosche Courant jarenlang verdienstelijk maakte jegens de Curaçaosche pers, plotseling aan eene beroerte overleden.

De Ned. pakketschoener "Gouverneur van den Brandhof" zal den 20n. dezer maand naar de eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails zullen op den vertrekdag om 2 uur des namiddags worden gesloten.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn beronden:

Jaime Arevalo, Eduardo Baptista, Antonio Conte 4, Benjamin Enriquez, Petronilia Enrique 2, C. W. Glein & Co. W. H. Johnson 3, J. A. Jesurun & Sohn, van Kladeren of Kladeren.

drentá e cas pa di tres bé, p'é salbá un jioe chiquito, e cas a bacía den i su murajanan a tapéle abao. Si te ainda el ta na bida ta un milagro: Dios ta berdaderamente un Dios di misericordia. El a haci su confesion coe mi i el a encarga mi di contá bo un parti di di su bida. El ta awor mas ó menos un homber di 55 anja di edad, haltóe di culpa i fuerte manera un gigante. Casá coe un hende jong, éi, su esposa i nan única jioe muhé nan tabata biba ta 25 anja pasá na New York. Su ocupacion tabata architect i hustadó di trabao i el tabata semper fortuná den kiko k'el a coeminsá haci. Su nomber ta..... Burke, Brian Burke."

Ora e Senjora a tende e nomber aji, el a bira bleek, toer su culpa a coeminsá tembla i el a keda ta fregá su mannan. Caba el a lamantá boelá fò di su stoel i é di k'e pader: "O, Pader, Brian Burke ta mi esposo."

"Mi sabi Senjora: ma sinta trobé i kedá bedard te ora mi caba cumpli coe mi encargo. E enfermo a declará mi k'el tabata esposo i tata di más feliz di mundoe. Su bida tabata un bida di paz, un bida coroná di flor. Sin embargo meimei djé paz, meimei djé flornan suave, un soempinja tabata sacá su cabez de vez en cuando. I cual tabata e soempinja? Bebida: el tabata catiboe di bebida. Berdad ta k'é no tabata embriagá coe frecuencia, ma ora k'el tabata bao di influho di licor, anto den djé i un loco no tabatin distincion ninguna. Ma lagá mi haci cos corticoe. Un anochi el a bini cas mitar boerachi. Su esposa coe rosario na man tabata stntá cerca wieg di nan jioe i el tabata cantá e melodiosa cantica di misa na la Birgen Maria: Ave Maris Stella. Sona djé stem asina boenita e muziek tan piadosa, santidad djé palabranan, toer, nan toef a parcéle un verwiijt: loco di rabia el a pasá man cohé e imágen di marmer di la Birgen i coe toer su forza el a mandéle bai dal su esposa na su cabez. E muhé a doená un gritoe doloroso..... i coe su jioe den su brazá el a cai abao. Burke a jega cerca i coe ferosidad el a rancá e inocente fò di su mama i el a tiréle fò di bentana, den suposicion, k'e pobercitoe l'a verpletter na pida pida. E ora aji su wowo a birá clá; el a comprendé su crimen i su rabia a friá: ma na mes tem sustoe, mie-

veren, Esther Lauffer, Ernestina Panneflek, Moris Pinedo Jr., Wm. M. Patterson, José Crespo y Santiago, Elisa S. Sturmthal.

Aangeteekende Stukken:

Antonio Conte.

NEDERLAND.

Bij de begrafenis van generaal Reuther, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, van het zwaard en de Poolster van Zweden en officier in de orde van de Eikenkroon, wiens overlijden gemeld werd, hield Dr. Schaepman de volgende lijkrede:

"Ik zal niet de loopbaan schetsen van den generaal Antonie Ernest Reuther. In haar bijzonderheden, is zij menigjeen van u beter dan mij bekend; in haar geheel ligt zij in schoonen eenvoud voor ons: een loopbaan, waarin alle rangen werden doorloopen en elke hogere rang door strenge, overdroten plichtbetrachting gewonnen werd. Een loopbaan, die door eigen keus werd afgesloten niet uit begeerte tot rust, maar om zich meer geheel te kunnen wijden aan andere werkzaamheden en nieuwen strijd."

Evenmin zal ik melden, wat de generaal Reuther was voor zijn huiselijken kring, voor zijn magen en vrienden. Denken durf ik het, ik vermag het niet te zeggen."

Op dit oogenblik verrijst zijn beeld voor mij, zooals wij hem zagen, zooals het geheel nederlandsche volk hem heeft gekend als minister van Oorlog, als lid van den Staten-Generaal. Nog heugt hij ons, de avond, toen de nieuwe minister van Oorlog opstond om zijn eerste begroting te verdedigen. Daar ging een trilling door de vergadering. Daar was welsprekendheid, een welsprekendheid, die vol uit de borst kwam, vol geestdrift en degelijke wetenschap, bezielde door een warme, kloekke overtuiging. Daar stond een man, die zijn Vaderland liefhad en aan onze volkskracht niet twijfelde, geen twijfel aan haar gedoogde: die bij de beoefening der wetenschap de eischen van het leven, die eigenaardigheden van ons volk niet had vergeten. Een soldaat, die het eerlijk en edel bedrijf der wapenen liefhad, die juist daarom wilde, dat het leger niet alleen sterk zoude zijn door zijn inrichting, maar ook door zijn karakter, die als den hechten grondslag van elk krijgswet de hooge wet erkende van den levenden God."

Het was den minister van Oorlog Reuther niet gegeven, zijn Legerwet in het openbaar te verdedigen. Met groote zorg, met liver en degelijkheid had hij zijn voorstel bereid: ook zij, die daaraan hun zegel niet konden hechten, spraken het uit. Maar het schijnt ijdel, nu daarvan nog te gewagen."

Toch is het niet aldus. Arbeid verdient altijd zijn eer: het arbeiden is in onze hand gelegd, het volbrengen niet. Vooral bij het graf gevoelen wij, dat de ware betekenis aan ons leven wordt gegeven door den eerlijken arbeid, niet altijd door het oogsten van de vrucht."

Er mocht bij het aftreden van den minister van Oorlog teleurstelling zijn over het onafgedaan blijven van een zware en ernstige taak, nog met moed bij het rijden der jaren ondernomen, van die teleurstelling bleek niet toen de generaal Reuther als lid van de Tweede Kamer weder in ons midden verscheen. Al zijn kracht, al zijn wetenschap, al zijn geestdrift heeft hij aan de eerlijke behartiging van 's Lands zaken, bevordering der ware volksbelangen, gewijd. Geen zaak hoe gering ook, die niet zijn belangstelling wekte: geen voorstel, waarvan hij zich geen oordeel had gevormd. Geen werkzaamheid, waarvoor hij terugdeinsde, als zij eenmaal moest worden volbracht. Hij had altijd den vollen moed zijner overtuiging, eerbied ook voor die van anderen: hij keude geen zichten, waar het beginselen betrof, maar wikkelen en wegen van andere redenen was hem een ernstige plicht. Werd zijn bekwaamheid hoog geacht, niet minder werd de hoogste achting geschonken aan zijn karakter. Een karakter zoo helder als het licht. Voeg daarbij een hoffelijkheid van vorm, die waarlijk geen hartelijkheid nitsloot, en het is geen wonder dat wij bij dit graf komen getuigen, hoe een goed man van ons is heengegaan."

En nu rest mij nog te zeggen, wat de generaal Reuther voor ons, zijn vrienden in strengen zin, voor hen, die door eenheid van ge-

loof en beginsel met hem waren verbonden, is geweest."

"Ik zou aan de eerbied, waarop onze vriend meer dan ooit recht heeft, te kortdoen, indien ik een lofrede uitsprak over de eerlijkheid, de kloekheid, de warmte, waarmee hij ons oud geloof vasthield, verdedigde, beminde; ik spreek naar zijn hart, indien ik God dank, die hem dat oude geloof had gegeven, de bron van altijd verjongende kracht. Wat hij voor ons is geweest? Een heerlijk voorbeeld, dat alles te zien gaf, wat de navolging waard is. Een voorbeeld van liver, die de jongere beschaaude; van kloekheid, die de moedigste aanvuurde, van een plichtsbetrachting, die onvergetelijk blijft. Wat hij voor ons was? Nog iets meer. Hij was voor ons de man, die eendracht en eenheid in streven en werken wist te brengen: hij deelde ons mede wat hij zelf bezat: zijn waardige rust, zijn edele kalmte, zijn vriendelijke harmonie."

Zoo leeft hij onder ons voort, ook nadat hij van ons is heengegaan. Is de aardsche verschijning verdwenen, het voorbeeld, de herinnering blijft. Daarom zeggen wij niet vaarwel. Wij zeggen hem: Tot wederziens, tot wederziens hierboven, waar het licht van Gods heiligenade hem verlicht in de eeuwige rust en vrede van onzen Heer."

De wensch van generaal Reuter, dat zijn stoffelijk overschot op de meest eenvoudige wijze zou worden ter aarde besteld, is ten volle geëerbiedigd.

Ongetwijfeld zoude nog meer sprekers den heer Schaepman, die door het houden der lijkrede voldeed aan den drang zijns harten, zijn opgevolgd, ware 't niet, dat met een der laatste wenschen van den afgestorven rekening moest gehouden worden."

De positie der anti-liberalen, zegt de *Mausbold* bij het overzien van den uitslag der verkiezingen voor de Provinciale staten werd belangrijk versterkt, en al is de Eerste Kamer niet om hare meerderheid wordt verminderd, en de afloop der verkiezingen zalop haar een moreelen indruk maken, die het ministerie moed en steun geven kan. De vesting is nog niet veroverd maar er zijn belangrijke stukken muur genomen, en het vijandelijke leger is meer teruggedrongen en verzwakt: de zegepraal van Maart 1888 is voortgezet."

BUITENLAND.

Italië. — In zake de kerkelijk-politieke onderhandelingen van den ezaar met het Vaticaan is door eene deputatie Poolse katholicen, die door den H. Vader met de grootste minzaamheid is ontvangen, een nieuws meegebracht, dat vele bezorgde Polen heeft gerustgesteld. Z. H. had hun gezegd, dat de katholicen niet bekommerd moesten wezen, maar veeleer een kinderlijk vertrouwen in hem stellen, omdat Z. H. niets anders beoogt dan de bescherming hunner rechten en belangen. De H. Vader voegde woordelijk hieraan toe: „Ik zal nooit toestaan, dat de Russische taal in de katholieke liturgie in Polen worde ingevoerd."

De *Germania* vat deze uiting van het Opperhoofd der Kerk in dezen geest op, dat de geheele kerktaal niet Russisch zal worden, dat aldus predikatiën, godsdienstonderricht enz niet van de eigenlijke rituele godsdienstoeffening gescheiden maar eveneens onder „liturgie" begrepen zullen worden. Rome weet te goed,

zegt het Duitsche blad, dat het Russendom, wanneer men het een vinger geeft, dadelijk de geheele hand tracht te grijpen.

Een telegram uit Napels meldt dat er weldra zonderlinge feiten zullen aan 't licht komen, financiële schandalen, die naar men zegt, aan de knoeierijen van Wilson herinneren.

De feiten in quaestie zijn reeds eenigen tijd ontdekt; zij dagteekenen van het bezoek van keizer Wilhelm II.

Het schijnt dat er niet minder dan 11 miljoen niet betaalde briefjes op de bank van Napels liggen; men heeft juiste bijzonderheden en noemt hooggeplaatste personen, op welker beveling de Bank van Napels die voor-schotten gedaan heeft.

In eene redevoering zouden die feiten in de Kamer worden bekend gemaakt.

Voor eene som van 300,000 fr. heeft men gezwegen.

Een satyriek blaadje, dat alles zou verhalen, is voor eene gelijke som gekocht. Nog andere openbaringen zijn met geld afgesneden. 't geen omtrent een half miljoen gekost heeft. Naar het schijnt verliest de bank eene globale som van 11 miljoen.

De uitbarsting van den Vesuvius dreigt aan te houden, en den omvang te nemen van die in 1822 en 1872. De lava stroomt in de richting van Pompei en men vreest, dat die uitgegraven stad opnieuw zal bedolven worden. De stroom, die zeer langzaam voortgaat is 25 meter breed.

De booze luim der *Italianissimi* over de protesten der katholieke wereld tegen de berooving des Pausen, dezer dagen op drie, vier congressen te gelijk uitgesproken, heeft zich eindelijk lucht gegeven in een interpellatie, gericht tot den minister Crispi.

De afgevaardigden Cavallerini en Pais verklaarden in de kamer, hem over die congressen een vraag te willen stellen. Zij wezen op de toegevendheid der vreemde regeeringen welke die betoogingen bedaald aanzagen. Wanneer men bij ons, zoo zeiden zij, spreekt van het grondgebied, dat nog onder de heerschappij der Habsburgers staat, dan legt de politie het zwijgen op.

De heer Pais wilde de vrijheid van het woord, ook zelfs voor katholicen; maar onder bevriende mogendheden moet de een toch trachten te vermijden wat den ander stoeten kan Italië nu eerbiedigt de internationale betamelijkheid: het mocht ditzelfde dus ook van andere mogendheden verwachten, en nu gelooft de heer Pais, dat de Oostenrijksche regeering schuld heeft aan de betoogingen, die onaangenaam waren voor Italië. Hij vroeg daarom wat, met het oog hierop, de plannen van den heer Crispi zijn.

Deze bracht daartegenover de voorafgegane congressen in herinnering. Het congres te Weenen was maar een particuliere bijeenkomst geweest, die nauwelijks door een vierde part van het Oostenrijksche episcopaat werd bijgewoond. De redevoeringen

gá bo cruz coe amor i resignacion."

Un ratoe despues e Senjora a sali tras di Pader Mead i casi nan dos a jega paraceu n'e Hospital: é infeliz Senjora tabata bleek i su wowonan tabata landá den awa, ma toch reflexho di paz di corazon, di alegría pura tabata brilja den su cara.

Asina k'el a drentá den spreekkamer, e Zuster koe ja tabat'aji ta speréle, a cohéle brazá carinosamente i dici coe n'éle. "Bini, mi bon mama, sigui mi." Na silencio nan dos a camná bai n'é zaal di hende maloe, caminá e enfermo coe su wowonan gespan tabata spera coe ansia jegadá di Senjora Burke. Porfin el a jega! El a dal un saltóe te cerca e homber maloe, cohéle brazá i jorandoe el a gríta: O, Brian, mi esposo! mi pober i querido esposo!"

E enfermo no por a sacá ni un palabra fò di su boca, asina loco el tabata di alegría: su lipnan a keda ta temblá, su lenga a moeri den su boca, su spechoe tabata subi baha. Porfin el dici di un manera k'apenas hende por a comprendé: "Maria, mi angel, mi bon esposa! Toer e anjanan koe mi a zwerve, mi a keré koe mi a matá bo."

doe di Husticia a drentéle i el a sali coeri riba caja manera un condenado, sin sabi na oenda el ta bai. El a jega na waf i hustamento el a haja un barcoe tabata bai haci na bela. El a combiné coe un djé matroosnan di laguéle bai lamá na su lugá, nan a trocá bisti coe otro i djá sina modi el a sali fò di New-York p'é bai zwerve hopi anja largoe jen di desesperacion, di remordimientoe i di ansia. Ta un siman noema k'el a jega Londen i el a biba den e cas k'a kima awé mainta, El ta agonizando. Mi a biséle koe lo mi trecé su esposa cerca djéle, k'el no a matéle i koe su esposa lo loebidá i lo pordonéle toer cos. Como el no kier a keré mi palabrá, anto mi a contéle lo ké bo a comunicá mi dia bo a consacrá como Zuster, bo jioe muhé na sirbici di Dios. Porfin, Senjora, bo oracionnan fervorosa ta scuchá: porfin Dios ta recompensá toer lo ke bo a sdefri coe paciencia! Bo por bam unbé coe mi?"

"Unbé," Senjora Burke a respondé. — "Mi ta bai pa delanti bai preparéle pa ricibi bo. Bini mi tras asina lihé koe ta posibel. Bon Dios bendicióná bo i doená bo forza pa bo car-

waren er minder heftig dan elders, en de Oostenrijksche regering heeft die betoelingen, welke overigens niet den minsten weerklank hebben gehad in de openbare meening (i), niet zelve uitgeloofd. Integendeel heeft zij zich altijd beijverd, om de begoochelingen van de bijeenroepers dezer vergaderingen te verdrijven. Overigens kan het verleden niet meer terugkomen. Italië vreest die nuttelooze pogingen niet; het is sterk genoeg om zijn rechten te doen eerbiedigen.

De heer Pais was over dit antwoord volstrekt niet voldaan, en het valt te betwijfelen of Crispi er zelf wel over voldaan was. Maar wat moest hij zeggen? De ontzagwekkende betooging der Oostenrijksche katholieken, waaraan de hoogstgeplaatste personen van het katholieke land hebben deelgenomen, heeft hem natuurlijk meer gehinderd dan iemand anders. Maar hij begrijpt wel dat het nutteloos zou zijn, de Oostenrijksche regering daarvoor ter verantwoording te roepen. Zoodoende zou hij zich aan een antwoord blootstellen, dat nog onaangenamer voor hem wezen zou dan het heele congres zelf.

Frankrijk. — De feestelijkheden ter verheerlijking der revolutie van 1789 zijn thans te Parijs in volen gang. Den 11 Mei had op het stadhuis het feestmaal plaats, dat aan de buitenlandsche gemeentebesturen werd aangeboden. Ook de burgemeester van Amsterdam behoorde onder de gasten. Carnot en de ministers zaten eveneens bij den disch aan, en in antwoord op een heil-drunk spraak Carnot een rede uit, waarin hij de stad Parijs, Frankrijk en de vreemde natieën, die tot het welslagen der tentoonstelling bijdroegen, zijn warmen dank betuigde.

Deze tentoonstelling, zei hij, is een bewijs dat Frankrijk werkzaam is aan den vrede en de broederschap der volken. De rede werd begroet met de kreten:

„Leve Carnot! leve de republiek!“
— Van het hooggerechtshof, dat Boulanger moet vonnissen, verneemt men niets meer. Het schijnt dat ondanks al de huiszoekingen en nasporingen niets van eenig aanslag gevonden is, dat de vervolging van den generaal wegens „een aanslag op de veiligheid van den staat“ zou kunnen wettigen. Dit zou men althans opmaken uit een Reuther-telegram uit Parijs, luidende als volgt:

Omtrent het proces-Boulanger verneemt men, uit een onderhoud met een van de leden der commissie van het hoog gerechtshof, dat de instructie nog niet aan het licht heeft gebracht het feit van een beraamden aanslag op de veiligheid van den staat. Niettemin wordt van vertrouwbare zijde de bewering tegengesproken, als zou de instructie kunnen eindigen met een verdict van niet-ontvankelijkheid. Reeds nu is met zekerheid aan te nemen, dat de inbeschuldigingstelling met algemeene stemmen zal worden aangenomen.

Alzoo, of er al dan niet een wettig bewijs van schuld gevonden wordt

Boulanger zal toch in staat van beschuldiging gesteld worden!

— Deze week komen de Fransche Kamers weer bijeen, en men hoopt dat de zittingen zich door geen luidruchtige tooneelen zullen kenmerken, omdat niemand de verantwoordelijkheid zou willen op zich laden voor iets, dat aan het welslagen der tentoonstelling afbreuk zou kunnen doen.

Het kabinet zou ook, al brak er verschil van meening onder de heeren afgevaardigden uit, niet aftreden, maar liever de Kamers sluiten en na de korten tijd ontbinden, opdat de verkiezingsstrijd, onder den heilzamen indruk der tentoonstelling, zoo kalm mogelijk zou zijn. Of men zich echter buiten Parijs om den wille van de tentoonstelling eenigen dwang zal aandoen, is vrij twijfelachtig.

— De *Figaro* publiceert omtrent het verblijf van generaal Boulanger te Londen een aantal bijzonderheden.

De generaal heeft een ruim en gerieflijk huis gehuurd in de nabijheid van Hyde-Park. Gelijkvloers bevinden zich bureaux en werkkabinetten. De eerste verdieping bestaat uit een gansche reeks salons, uitstekend geschikt voor receptie. Hooger bevinden zich de particuliere vertrekken. Bij het huis behoort een stal, die electrisch verlicht wordt en plaats voor twaalf paarden bevat. De generaal heeft er acht, die weldra zullen aankomen: vijf koetspaarden en drie rijpaarden; behalve zijn bekend zwart ros heeft hij nl. twee prachtige vossen van Iersch ras. Ook zijne rijtuigen moeten nog overkomen; voorloopig bedient hij zich van die, welke een vriend te zijner beschikking heeft gesteld. Paarden en rijtuigen van Boulanger komen over onder geleide van zijn koetsier, in wie hij alle vertrouwen heeft en die hem ook thans zal rijden; hem wordt echter een Londensch koetsier, die nauwkeurig met de ontelbare straten der wereldstad bekend is, als palfrenier toegevoegd.

Voorloopig woont de generaal nog in het Bristol-hotel. Hij staat te zes uren op. Van 8 tot 16 uren ziet hij de ingekomen brieven en kranten na en beantwoordt de eerste. Te tien uren audiëntie, waarop hij in de eerste dagen vooral journalisten en correspondenten ontving, die hij allen zonder onderscheid van partij of landaard met de meeste welwillendheid te woord stond. Te twaalf uren lunch en daarna conferentieën en min of meer langdurige werkzaamheden met de bestuursleden der nationale partij en andere Franschen die reeds het Kanaal zijn overgestoken, om hun leider te onderhouden over de aanstaande Kamercandidaturen. Vervolgens gaat de generaal een toer maken door Hyde park of de stad, hetzij in open of gesloten rijtuig, al naar gelang van het weer. Bij zijne terugkomst kleedt hij zich voor het diner, maar dit gebruikt hij zelden in het hotel, want de uitnodigingen regenen als het ware van alle kanten. Boulanger

vindt inderdaad veel sympathie bij de Engelschen, die het hem aangedane proces als eene ergerlijke zotheid beschouwen en vol achtting zijn jegens den procureur-generaal Bouchez, die zijn ontslag nam, en den heer Renault, die weigerde hem te vonnissen, eerlijk bekennde: „Ik kan hem niet oordeelen, daar ik hem haat.“ Een bewijs voor de stemming der Engelschen is ook de omstandigheid, dat bij de wedrennen, die verleuen week buiten Londen gehouden werden, bijna niets dan roode anjers gekocht werden, zoodat de prijs van deze bloem van een op twee schilling steeg.

De generaal heeft eene uitstekende gezondheid, eene onverstoorebare kalme en een onwrikbaar vertrouwen in de najaarsverkiezingen. Alle berichten, die hem toekomen, geven hem de zekerheid, dat hij en zijne vrienden in vier vijftien der Fransche departementen bij de stembus zullen zegeprelen. Wat zijn proces voor den Senaat betreft, daarover haalt hij de schouders op en glimlacht om de tegen hem ingebrachte beschuldiging. „Ik zou krankzinnig moeten wezen,“ zegt hij, om met geweld datgene trachten te verkrijgen, wat het volksstemrecht, dat reeds een millioen stemmen op mij heeft uitgebracht, mij binnenkort zeker en op vreedzame en wettige wijze zal geven.“

Engeland. — In Engeland meent men te weten, dat de betrekking van onderkoning van Ierland zal worden afgeschaft, waarvan eenige wijziging in het bestuur van het weerbarstige zustereiland het gevolg zal zijn, ofschoon niet de onderkoning, maar de secretaris voor Ierland de man is, die regeert. Zoolang men intusschen aan de rechtmatige eischen van het lang geknevelde en tot verbittering getergde volk niet te gemoet komt, zullen wijzigingen in het bestuur al zeer weinig baten.

— Engeland heeft in Afrika een nieuw grondgebied verworven, waarvan de betekenis sinds lang bekend is. Het blijkt dat, naar aanleiding van geschillen tuschen de inboorlingen van Porto Novo en die van Dahomey de soeverein van dien laatste staat een deputatie gezonden heeft aan den gouverneur van de Engelsche kolonie Lagos om te vragen dat het koninkrijk Dahomey geplaatst zou worden onder het beschermheerschap van Groot-Brittannië. De wijze, waarop de bladen de toedracht der zaak mededeelen is niet bijzonder duidelijk. Waarschijnlijk zullen Engelsche agenten er wel de hand in gehad hebben, daar het niet is aan te nemen dat de woeste en krijgshaftige koning van Dahomey zich zoo maar goedschiks onder Engelsche voogdij zou hebben geplaatst.

Wat er van zij, Engeland is in elk geval zonder slag of stoot en zonder dat iets zulks had kunnen doen verwachten, meester geworden van een der uitgestrektste en vruchtbaarste landen der Westkust.

Uit het oogpunt der christelijke beschaving moeten wij die nieuwe aan-

winst toejuichen. Hopen wij dat onder Engelschen invloed het land, waar zich tot dusver het barbaarsch gebruik der menschenoffers heeft staande gehouden, voor het Christendom moge gewonnen worden.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Juni 7. — Richaud ta nombrá Gobernador di Indochina. Consejo Municipal di Paris a votá 5000 franc p'e victimanan di Pennsylvania. Den un reunion di accionistanan di Canal di Panama nan a proponé di sacá directornan inglés fó di den Raad.

Charles de Lesseps a bisá k'esai ta concedé na combenio di Londen, afin di impidi inglesnan di bai cobá un otro Canal.

Londen. — Nobo ta plamá koe marinero i fogoneroenan a poné trabao abao na Liverpool i esai ta motiboe koe e Vapornan *City of Richmond* i *City of Chester* no por a sali riba nan dia. Gladstone ta bolbe bai coeminsá un gran guera electoral.

Misioneroenan na Abyssinia ta scirbi n'e sociedad contra esclabitud, koe Madhi a ruina e parti di West di Abyssinia.

Madrid. — *Courant la Gazeta* ta publica un orden di gobiernoe pa kita e direccion general di sinjanza militar. Nan ta bisá koe tin un partida politica nobo ta lamanta bao di direccion di Martozzi di Lopez Dominguez.

Paris, Juni 8. — Dreyfus a presentá un proposicion den Cámara di diputadonan pa aumentá credit di fondonan público coe tres miljon di franc. E proposicion aji ta entregá den man di un comision particular p'e haci un estudio djéle.

Dos ciento i cincuenta diputadoe a firmá un carta pa respondé es un koe Cámara di Comunes di Inglaterra a dirihí na nan riba ausencia di Embahador inglés na ocasion di habrimiento di tentoonstelling. Diputadoenan francés ta gradici diputadoenan inglés i nan ta spera k'e diputadoenan di Cámara di Comunes lo asisti na conferencia internacional di Paris.

Americananan bibá na Paris i bisitadornan lo pidi permission pa nan celebrá públicamente aniversario di fiesta di 14 di Juli. Nan a hajá permission. Ajera Carnot a inaugurá (batizá, inwijden) e estatua di libertad koe Estados Unidos a regalá stad di Paris.

Jules Ferry a declará durante discusion di presupuesto (budget, begroeting) di instruccion pública, koe ta di importancia pa mantené paz den Iglesia i Estado i el a opónelo contra kitamento di Ministranan di Religionnan. Nan a interrumpiéle hopi bé.

Londen. — Shah di Persia a jagá Gravesend i el tabata ricibi pa prins di Wales. Durante dianan koe l'é pas'aji, l'é biba na palacio di Buckingham.

Madrid. — Silvela a desaprobá e oposicion koe conservadornan a ofrecé den Gabinete Sagasta. La Rei-

Senjora Burke tabata jora. Ma den su juramentoe el tabata busá di glimlach i el dici: „Ta figurá bo a figurá bo asina. No cordá esai mas.... Mirá'ki, Brian, atá bo jioe muhé tambe aki, bo Stella chiquitoe.“ i papian-doe asina el a moestra man riba e monha koe tabata na roedia delanti di cama djé moribundoe. E ora Stella tambe a zak cerca su tata, el a keda miréle coe su wowonan purae i inocenté, caba el a buk zontje e frente toer na herida di su tata i el dici: „Bon Dios bendicióná bo mi tata stimá i El doená bo forza i pacienci pa bo soportá e dolornan asina cruel. Mi a pidi pa bo na corazon di Maria, Mama di siete doló. Lo El ta bo amparo i bo consuelo.“

E enfermo tabata masja sensibel i conmové el no por a comprendé ta kiko ta paséle. Coe un bista fijo el a kedá ta mira nan dos, pa el por a convencé e mes mihó: „Mi esposa i mi jioe!“ el dici: por ta berdad? No ta sonja mi ta sonja?

— „Nó,“ Senjora Burke a respondéle, „ta pura realidad. Lo nos no abandoná bo,“ i el a zak mas cerca

djéle biséle poco poco: „O, ai mi bida lo parcé mi largoe, pasobra mi deseó tá di ta reuni coe bo den cielo.“

— „Den cielo,“ Brian a contestá, no esai mi no por spera. Lo mi tin di sufri hopi promé: ma despues sí, esai mi ta spera.... Ai, repiti ainda un bé mas koe bo ta pordoná mi.“

— „Esai mi a haci masjá tem caba. Semper mi coe Stella nos a pidi pa bo. Nos a keré bo a hogá: pasobra nan a hajá un homber k'a hogá bisti coe toer bo panja, bo horloge i algun di bo papelnan; ma boz di mi corazon tabata bisa mi koe e homber aji no tabata bo.“ N'e momentoe aji Zuster Margareta a drentá p'é drechá un altá pa Pater Mead administrá ultimo Sacramentoenan n'e moribundoe.

E ceremonia tabata asina solemne, asina imponente, koe toer hende, hasta e Pater mes, mester a jorá. I e enfermo? Door di su wowonan cerá lagrimas di paz i di felicidad tabata coeri. Despues di un ora di silencio k'el a dedicá na Dios i na Su Santa Misericordia, el a bolbe habri su wowonan i e dici: „Stella.“

— „Atá mi, Papa?“

— „Com ta bo number di conbentoe?“

— „Stella, zuster Stella, mi mes number di chiquitoe.“

E moribundoe a glimlach i el a keda satisfechoe: Stella Matutina, Strea di Mardugá! Marie, e *Ave Maria Stella*, koe bo a canta e anochi aja, bo a keda cantéle semper den mi oreá, na oenda parti koe mi a pasá, na Londen, na San Francisco, na India, E Scapulari, e Rosaria koe bo a jagá di presentá mi, ainda mi tin nan,“

Awor el a cerá su wowonan i Zuster Margareta a coeminsá reza oracionnan di un agonizante.... „Marie“,

— „Atá mi aki cerca bo, Brian.“

— „Ai, ta com ta scur asina! Di dia lo habri lihé?“

— „Pronto lo bo'ta na presencia di Dios, mi querido esposo. Si bo por comprendé mi ainda, rezá anto hunto coe mi, Hesús, Maria, Hosé.“

— „He....sus, Ma.....“

Último palabranan djé oracion no a

resoná riba e mundoe aki. Brian a halá un suspiroe grandi i su alma penitente a bandoná e curpa toer heridá, p'e bai cerca e Huez hustoe, cerca kende só tin misericordia i salvacion abundante.

Acaso Maria, e Birgen fiel, El koe a conduci e pober pecador meimei di tantoe peligroe di bida n'e porta di salvacion i k'a reconciliéle coe su esposa i su Dios, acaso Maria lo no hibéle tambe n'é mansion di paz celestial, di paz eterna?

Asina Pater Mead tabata cordá, su manecé mainta temprán, ora el tabata bahá fó di trapi djé Hospital; i den contemplacion djé bonita aurora, koe ainda tabata cariciá coe su color di rosá, reposó djé gran stad, su wowonan a contrá k'é hermosa i brillante strea, e emblema di nos Mama Inmaculata, e Strea di Mardugá, e *Stella Matutina*.

na Regente i corte (hof) lo kedá na Aranjuez te dia 15 djé luna aki.

Paris, Juni 9. — Polisan a registrá casnan di dos principal partidario di Boulanger i nan a descubri algun papel koe ta haci hende comprendé, koe General Boulanger ta comprometé den un conspiracion internacional. Tin un comision nombrá pa discutí e puutoenan na cuestion djé lei militair i particularmente e articulo koe ta lagá studentnan den teologia liber di sirbici militair.

Nan ta sigurá koe Sultan di Marocco ta reuni un ejército pa bai librá kroonprins koe ta prisionero den man di revolucionarionan.

New-York. — Un candela a distruí pakoesnan i deposito di stad Seattle, den territorio di Washington; nan ta calculá pèrdida, pa 25 miljon florin.

London. — Nan a arrestá dos americano koe tabata sospechoso pa nan bisti.

Sydney. — Noticianan recibí di Samoa ta bisá k'e gefe Matafa ta jama su partidariunan bao di arma.

Berlin. — Segun nobonan di Oost di Africa, troepa aleman a sotá Arabiannan i kima dos pueblo. Perdida di alemanan tabata bien poco.

Paris Juni 10. — Diputado Derveaux a combati é proposicion koe Jules Ferry a haci na discusion di presupuestó di cultonan (religion).

Clemenceaux a rechazá é política oportunista di Ferry, k'el ta jama un gobiernoe ideal. El a declará koe ta mas mihó di bringa cara cara coe iglesia, i no pidié di someté na lei di tera. Gobiernoe a stop un reunion di Boulangeristanan na Angoulême: nan a arrestá masjá hopi hende.

Berlin. — Emperador a felicitá Shah di Persia coe su bon jegada na Europa.

Conferencianan riba cuestion di Samoa lo cabá, asina presnan recibí respondi di Estados Unidos riba é de laatste protocol. (discusion i accionnan di embahadornan i ministro nan na un congreso, enz.)

Roma. — Ajera nan a inaugurá (inwijden) estatua di Gordiano Bruno (mirá "Amigoe di Curaçao" N° 268 di dia 16 di Februari 1889) na prescencia di mas di cien mil hende. N'e ocasion aji Papa a recibí masjá telegram i tambe bisita di toer embahadornan, afin di nan demoestrá koe nan ta desaprobá e hechoe aji.

London. — Gladstone ta sigi su companja electoral. Dia sabra el a haci dos discursó: un na Weymouth i e otro na Dartmouth.

Cartanan recibí di Zanzibar ta bisá koe tabatin 400 morto den djé batá di alemanan coe indigenanan (jioenan) di Soedan.

Madrid. — Un temblor libé a pasa ki ajera: el no a haci ningun desgracia.

Paris, Juni 12. — Den un *leading article* (artikel principal) riba e cuestion di Boulanger, courant *Le Temps* ta bisá koe Gobiernoe tin basta prueba na man pa Procurador General coeminsá acusacion.

London. — Gladstone a haci un discurso na Forgiary i el a tacá política di Unionista coe violencia. Prins Albert Victor tin idea di bai haci un viaha na India den invierno (winter) koe ta bini.

Algun ingeniero americano koe t'awor di bisita na Inglatera, tabata masjá bon recibí. Arthur Peel, ex-president di Cámara di Comunes a haci n'e ora 'i un discurso masjá carinjosu i el dici k'el ta jená di admiracion pa obranan di ingenieroenan americano.

New-York. — Gas di Ajer & Co. di Lowell, Massachussets, tin idea di hibá Gobernador di Canada de lanti di Husticia, pasobra el a stop nan mercancianan di un manera ilegal (contra lei.)

Verscheidenheden

— Te Riga heeft een voorval plaats gehad, dat bijna dezelfde noodlottige gevolgen had als een gelijksoortig ongeval, dat verleden jaar te München geschiedde. Acht afgerichte olifanten van den Salamonski-circus werden tijdens eene voorstelling plotseling oproerig. Op een

teeken van een hunner, den belhamel, naar 'tscheen, die zijn snuit in de lucht stak, begonnen de olifanten naar den uitgang te dringen. Een der stalmeesters sloot de deur, doch de voorste olifant drukte ze zonder moeite in.

Een dame, die trachtte te vluchten en hem voor de voeten liep, pakte het dier met zijn snuit bij haar middel en zette ze veilig weer op hare zitplaats, maar intusschen drongen de olifanten naar het plaatsbureau. Dit wekte hunne nieuwsgierigheid en zij onderzochten het zorgvuldig. Daarna begaven zij zich naar een kleine binnenplaats en begonnen een geregelde krijgsdans onder tuiten van vreeselijke kreten.

Daar werden ze overrompeld en naar de stallen teruggevoerd. Twee echter ontsnapten opnieuw en draafden naar den circus. Dat was nl. de bedoeling. Ze verdwaalden echter en kwamen in een naburigen tuin terecht, tot grooten schrik van de bewoners van het huis, die door den aanval der olifanten uit hunnen slaap gewekt werden. Verscheidene uren had men noodig om de vluchtelingen te grijpen en naar huis terug te brengen.

— De heer Rockefeller, de Amerikaanse petroleumkoning, die voorzitter is van de Standard Oil Company, heeft aan zijn dochter bij haar huwelijk tot bruidschat een kasbriefje van f 2.400.000 gegeven. Dit is voor hem een kleinigheid, daar hij meermalen miljonair is en zijne maatschappij de grootste genoemd wordt van de gehele wereld.

— Welke veranderingen eigennamen al kunnen ondergaan en hoe moeilijk het vaak is, den oorsprong daarvan op te sporen, daarvan kan het volgende voorbeeld een begrip geven.

Een Schot, *Fregerstone* genaamd, vestigde zich in de Vereenigde Staten onder Duitschers, die zijn naam veranderden in *Feuerstein* (vuursteen). Later, toen hij in een Engelsche kolonie kwam, werd zijn nieuwe naam vertaald in *Flint*.

Een zijner bloedverwanten ging naar het Mississippi-gebied. Daar werd de naam Flint door Fransen vertaald in *Pierre à fusil* (de Franse benaming voor vuursteen), en toen deze Pierre à fusil later noordwaarts trok, werd zijn naam weder in het Engelsch vertaald als *Peter Gun*.

— Een voornaam Duitsch geneesheer, dr. Heer, heeft onlangs in een geneeskundig tijdschrift een merkwaardig artikel geschreven over gist als geneesmiddel. De schrijver verklaart, dat hij sedert jaren bij besmettelijke ziekten gist heeft gebruikt, daartoe opgewekt door de gunstige gevolgen, die hij er bij eene scheurbuik-epidemie van gezien heeft. Volgens zijn ondervinding is ongerezen gist een met verrassende snelheid werkend middel tegen diphtheritis, dat door geen ander geëvenaard wordt. Ook tegen roodvonk en diarrhee bij kinderen is gist met goed gevolg aangewend. Dr. Heer wil kinderen beneden 3 jaar om de twee uren 1 tot 3 gram, ouderen 6 tot 8 gram, volwassenen 10 tot 15 gram in denzelfden tijd laten innemen. Verstoring van de spijsvertering is daarbij niet te vreezen. Deschrijver dringt er sterk op aan, de proef ervan te nemen en hoopt, dat door de vorderingen der microscopie de eigenschappen van de gist tegenover de vijandige baccillen der genoemde ziekten aan het licht zullen komen en daardoor de praktische resultaten van den schrijver theoretisch bevestigd zullen worden.

TE KOOP.

Een woonhuis met een stuk grond gelegen op Pietermaai 1ste Wijk, N° 74, toebehoorende aan den heer GEORGE HENRIQUEZ, bij wien de noodige informatiën te bekomen zijn.

TYD-TAFEL:

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACAIBO

1889.	Philadelphia	Valencia.	Philadelphia	Cairngorm	Valencia.	Philadelph
Vertrekt van NEW-YORK....	April 13	April 25	Mei 15	Mei 22	Juni 9	Juni 15
Komt aan te CURAÇAO....	20	Mei 2	22	30	8	22
Vertrekt van	22	4	24	1	10	24
Komt aan te PRO. CABELLO	23	5	24	2	11	25
Vertrekt van	24	6	25	3	12	26
Komt aan te LA GUAYRA....	24	7	25	4	12	26
Vertrekt van	27	10	29	6	15	29
Komt aan te PRO. CABELLO	27	11	30	7	16	30
Vertrekt van	29	11	30	9	17	1
Komt aan te CURAÇAO....	30	12	31	10	18	2
Vertrekt van	1	13	1	11	19	3
en doet LA GUAYRA aan om	2	14	2	11	20	4
passagiers en mails in te nemen en aan wal te zetten.						
Komt aan te NEW-YORK....	9	21	9	19	27	11

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Mei 4	Mei 24	Juni 3	Juni 12	Juni 25	Juli 9
Komt aan te MARACAIBO....	5	25	4	13	26	10
Vertrekt van	12	30	11	18	30	16
Komt aan te CURAÇAO....	13	Juni 1	19	19	Juli 1	17

Kan van Curaçao en Maracaibo een dag vroeger vertrekken.
Keert niet terug naar La Guayra.
De stoomschepen *Valencia* en *Philadelphia* zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaartgehoort en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.
Het stoomschip *Cairngorm* neemt geen passagiers van New York.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN,
Agenten op Curaçao.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van zilveren en gouden VOORWERPEN, beëindigd bij de *Spaar- en Beleenbank* van 1 Januari t/m. 30 Juni 1887, onder Nos. 457 X t/m. 5017 X zal gehouden worden op Donderdag 4 Juli a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden uitgenoodigd den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 13 Juni 1889.

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beëindemeentoe na fiendisji di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fo di 1 di Januari te 30 di Juni 1887 bau di No. 457 X te No. 5017 X, lo tien loega Djaweebes, dia 4 di Juli, i dianoan koe ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afin di evita nan beëndemeentoe.

Corsouw, 13 di Juni 1889.

President,

M. P. CURIEL.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a contant* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T, half-rond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smee- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglas-pompen, pompkranen, compositiebuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trée en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

TE KOOP

BIJ

I. S. Scheidelaar

Vaatjes loodwit in olie, droog lood wit, zinkwit, geeloker, Koningsrood, menie, Spaansch-Friesch en chromaatgroen en andere verfwaren, draadnagels van alle afmetingen, tafelmessen, eetlepels en vorken, koperen en ijzeren gewichtsmaten voor natte en drooge waren, Cooymanslikeuren en elixir, goedkoop Holl. sigaren, zwarte thee, Holl. speelkaarten, verschillende soorten reukzeep, haarolie, Eau de Cologne, likeurstellen, speelgoed voor meisjes en jongens, Zweedsche lucifers, lampenglazen, pitten voor lampen en kooktoestellen, albums, eene groote sortering gekleurde en witte kunstbloemen (flores artificiales), gekleurde linten, schoolschriften, schrijfpapier en enveloppen, zwarte en gekleurde bottines, zwart, te cortebajos, gekleurde en witte abrigos, flanel, dameskousen, manensokken, bogotana, Victoria Lawn, Crea de hilo, etc. en verschillende artikelen, geschikt voor cadeaux.

DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO!

SASTRERÍA Y ZAPATERÍA

„LA UNIÓN“

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A A-CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ y dirigido por los hábiles maestros Señores L. M. RHODE y C. DOVAL, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero al contado, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado hechos. Las recomendaciones del establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.

ELEGANCIA EN EL CORTE.

PRONTITUD Y ESMERO.

EN EL TRABAJO.

BARATURA EN LOS PRECIOS.

Curaçao 7 Maart 1889.